

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/44/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616010412
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5616010412.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 27. júla 2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Marcely Malatkej prejednal sťažnosť odsúdeného H. D. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 3Nt/26/2016 z 15.3.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného H. D. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného H. D. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 1T/149/2011. Súčasne podľa § 398 ods. 3 Tr. por. návrh odsúdeného na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom svojho obhajcu.

V sťažnosti uviedol, že prvostupňový súd odmietol vypočuť svedka G. A., ktorý dôkaz navrhol on. Súd neprijal ani novú skutočnosť, a to že Ing. C. U. obchodoval s drevom, čo bolo preukázané. V pôvodnom konaní súd konštatoval, že Ing. C. U. s drevnou hmotou neobchodoval. Prvostupňový súd konštatuje, že nedošlo ku obsahovej zmene výpovedí svedkov, pričom žiadnych svedkov ani nevypočul. So záverom prvostupňového súdu, že nejde o nové dôkazy, resp. dôkazy súdu skôr neznáme sa nestotožňuje. Dôkazy, ktoré v konaní o povolení obnovy predložil, sa týkali skutkov v bode 4/ a 5/ rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 1T/149/2011 z 27.1.2016. Skutkové závery v pôvodnom konaní boli založené predovšetkým na výpovedí svedkov C. L. a Ing. C. U.. Súdy neuverili verzii odsúdeného, že z odvozného miesta si drevo kupoval od poškodeného Ing. C. U.. On stále tvrdil, že Ing. U. predával drevnú hmotu do Poľskej republiky. V konaní o povolení obnovy predložil hromadnú objednávku a taktiež potvrdenie, z ktorých vyplýva, že Ing. C. U. mal obchodnoprávny vzťah so spoločnosťou v Poľsku. Nestotožňuje sa s argumentáciou okresného súdu, že tieto dôkazy nepreukazujú súvis s jeho trestnou činnosťou. Podľa neho z týchto dôkazov vyplýva, že Ing. C. U. v pôvodnom konaní klamal. Poukázal na čestné prehlásenie G. A. o tom, že drevo, ktoré on vyťažil v R. a uložil na úložné miesto, toto drevo si osobne viackrát zobral pán L. a hneď po prebratí ho dodal Ing. U.. Prítomnosť svedka G. A. nebolo možné zabezpečiť na pojednávaní, keďže svedok sa zdržiaval a aj v súčasnosti sa zdržiava v Anglicku. Vzhľadom na zabezpečené dôkazy opäť poukázal, že Ing. U. spochybňoval akékoľvek dodávky drevej guľatiny od spoločnosti Pro BioSpace s.r.o. V ďalšej časti sťažnosti odsúdený vyjadril svoje výhrady k hodnoteniu dôkazov prvostupňovým súdom a k jeho záverom. Závery prvostupňového súdu, že nevyšli najavo nové dôkazy, nepovažuje za správne. Skutočnosť, že drevná hmota bola dodaná spoločnosti Pro BioSpace s.r.o. zo skladu v R. a tí ju následne dodávali Ing. U., ktorý ju distribuoval a predával do Poľska, preukazujú faktúry vystavené medzi spoločnosťou Pro BioSpace s.r.o. a Ing. U.. Všetky skutočnosti, ktoré uviedol v konaní o povolenie obnovy považuje za dôkazy súdu skôr

neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine. Pokiaľ ide o skutok v bode 5/ pôvodného rozsudku, navrhol vypočuť Q. L. a C. R., čo však súd zamietol. Poukázal pritom na čestné vyhlásenie konateľov spoločnosti Korben s.r.o., na základe ktorého opätovne žiadal vypočuť svedkov Q. L. a C. R. ku skutočnostiam uvedeným v čestnom prehlásení. Pokiaľ prvostupňový súd konštatoval, že skutočnosti uvedené v čestnom prehlásení sú všeobecné, nekonkrétne a nepreukazujú súvislosť so skutkom v bode 5/, práve výpoveďami uvedených svedkov by súd mohol dospieť k záveru, že odsúdený bol len sprostredkovateľom obchodu dodania drevnnej hmoty medzi spoločnosťou Duvopa s.r.o. a Java Invest s.r.o., Belá nad Cirochou. Odsúdený čestné prehlásenie zabezpečil z dôvodu, keďže prvostupňový súd odmietol vypočuť svedkov Q. L. a C. R.. Ich nevypočutím mu bola odmietnutá možnosť konať pred súdom. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, avšak táto nie je dôvodná.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že prvostupňový súd rozhodol zákonne, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania. Pokiaľ prvostupňový súd konštatuje, že skutočnosti uvádzané odsúdeným v konaní o návrhu na povolenie obnovy nepreukazujú objektívne súvislosť s trestnou činnosťou odsúdeného, s takýmto konštatovaním sa krajský súd stotožňuje. Ak odsúdený konštatuje, že Ing. U. obchodoval s drevnou hmotou, ani podľa názoru krajského súdu len samotná táto skutočnosť nemá vplyv na posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti odsúdeného pokiaľ ide o bod 4/ pôvodného rozsudku. Pokiaľ aj Ing. U. v pôvodnom konaní poprel, že by obchodoval s drevnou hmotou, ani takáto skutočnosť nemá podľa názoru krajského súdu podstatný vplyv na správnosť výroku o vine odsúdeného v bode 4/ pôvodného rozsudku. Z dôkazov predložených odsúdeným ani podľa názoru krajského súdu nevyplýva jednoznačná spojitosť so skutkom uvedeným v bode 4/ pôvodného rozsudku. V tomto smere preto považuje krajský súd závery prvostupňového súdu za zákonné a majúce dostatočnú oporu v zabezpečených dôkazoch.

Ani námietku odsúdeného, že on navrhoval vypočuť svedka G. A. a nie D. A., nepovažuje krajský súd za opodstatnenú. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní z 21.5.2015 totiž jednoznačne vyplýva, že odsúdený prostredníctvom obhajcu návrh na vypočutie svedka G. A. zobral späť a na výsluchu tohto svedka netrval. Pokiaľ ide o výsluch svedka D. A., z tej istej zápisnice vyplýva, že prvostupňový súd v pôvodnom konaní podľa § 272 ods. 3 Tr. por. zamietol návrh na výsluch tohto svedka. Vzhľadom na dôkazy zabezpečené v pôvodnom konaní a dôkazy, ktoré predložil v konaní o povolení obnovy odsúdený, nepovažuje ani krajský súd za potrebné vykonať výsluch svedka G. A.. Ako už bolo vyššie konštatované, doklady predložené odsúdeným vo vzťahu ku skutku v bode 4/ pôvodného rozsudku nespochybňujú dôkaznú situáciu v pôvodnom konaní, nakoľko ako správne konštatoval prvostupňový súd, z týchto dôkazov nevyplýva jednoznačná súvislosť s trestnou činnosťou odsúdeného. Ani výpis z lesnej hospodárskej evidencie nie je podľa názoru krajského súdu dôkazom, ktorý by spochybňoval hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom v pôvodnom konaní. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že dôvodom na povolenie obnovy konania nemôže byť skutočnosť, že odsúdený nesúhlasí s hodnotením dôkazov prvostupňovým súdom v pôvodnom konaní a závery prvostupňového súdu najmä pokiaľ ide o uznanie jeho viny nepovažuje za správne, resp. ich považuje za pochybné.

Vo vzťahu ku skutku v bode 5/ pôvodného rozsudku krajský súd poznamenáva, že postup prvostupňového súdu, ktorý odmietol vypočuť svedkov C. R., Q. L. a D. T. považuje za správny a v tomto smere poukazuje na dôvody, ktoré uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia a s ktorými sa krajský súd stotožňuje. Prvostupňový súd podľa názoru krajského súdu dôsledne vyhodnotil aj predložené čestné prehlásenia, z ktorých ani podľa názoru krajského súdu nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by objektívne preukázali nepochybnú a jednoznačnú súvislosť so skutkom v bode 5/ pôvodného rozsudku.

V súvislosti s hodnotiacimi závermi odsúdeného uvedenými v podanej sťažnosti týkajúcimi sa najmä dôkaznej situácie krajský súd poznamenáva, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní ani v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného.

Keďže dôkazy predložené odsúdeným v konaní o povolenie obnovy ani podľa názoru krajského súdu nemajú charakter skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by mohli samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného, považuje krajský súd výrok napadnutého uznesenia, ktorým prvostupňový súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh na povolenie obnovy konania za zákonný.

Vzhľadom na zamietavý výrok prvostupňového súdu v zmysle § 399 ods. 2 Tr. por. potom zákonu zodpovedá aj výrok, ktorým okresný súd podľa § 398 ods. 3 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody. Keďže krajský súd považuje výroky napadnutého uznesenia za zákonné a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré im predchádzalo, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a sťažnosť odsúdeného Vladimíra Pauloviča podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.